

Evangeliumi hírnök

Suspe menenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JEZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangé-
liumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

MEGHIVÓ

A PRÉDIKÁTOROK ÉVKÖZI GYÜLÉSÉRE

HA A MINDENHATÓ életünknek ked-
vez, úgy Dayton, Ohio-ban tartjuk meg év-
közi munkás-gyűlésünket, november hó 14
és 15-én.

Szövetségünk tiszteletbeli kedves elnö-
ke, Rev. VÉR Ferenc tv. és jótékonykodó
felesége, megnyitották otthonukat erre a
kedves szolgatársi találkozóra. Céljuk az,
hogy a lelki-munkához sok gonddal küz-
dő lelkimunkásoknak alkalmat adjanak a
lelki felüdülésre és Istenországának ügye-
iről megbeszélést tartsanak.

Szeretettel kérem szolgatársaimat, kik
akár az U. S. A.-ben, akár pedig Canadá-
ban végeznek lelki munkát, jöjjenek el
erre a fontos testvéri találkozóra.

Végül, Szövetségünk gyülekezeteihez
fordulok azzal a szeretetteljes kérelem-
mel, hogy tegyék anyagilag is lehetővé lel-
kipásztorunknak, hogy résztvehessenek ezen
a fontos, hitet erősítő találkozón.

Kérjük a Főpásztort, Jézust, hogy te-
reljen bennünket kies mezőkre és egymás
hite által megerősödvé, térhessen vissza
minden lelkipásztor Istentől kijelölt ör-
helyére.

—BRETZ EMIL

a Lelkipásztorok Szövetségének elnöke

Szeretettel Várjuk LELKIPÁSZTORAINKAT!

A PRÉDIKÁTOROK évközi Konferenci-
ája Daytonban, november 14 és 15-én lesz
megtartva. Minden prédikátort és misszi-
onáriust szeretettel meghívunk. Kérjük a-
zokat a gyülekezeteket, ahol angol pré-
dikátor végez szolgálatot, hogy küldjék
el lelkipásztorukat. Szívesen használjuk az
angol nyelvet, ha arra szükség lesz. Így —
nem fognak unatkozni.

Kérjük a lelkimunkásokat, hogy szerdán
reggel 9 órára itt legyen mindenki és ma-
radjon a gyűlésen csütörtök délig.

Telefonszámok: az üzletnél ME-3581;
a házban: OX-6209. Az uccaszám: 3029

Regent, Kettering, Ohio. Ez a városrész
Dayton déli részén van.

U. S. 25-ös ut Daytonból Cincinnati-
felé vezet. A West Dorothy Lane-nél bal-
ra fordulni és az első rendes uton jobbra,
az iskola és az első nagy apartment ház
között. Tessék a házszámot követni.

Mindenkit szeretettel fogad a házigazda
és kedves felesége.

A vizontlátás reményében,

Rev. VÉR FERENC házigazda.

Magyarország Népe

vérzik, szenved, küzd a szabadságá-
ért. Mindenki tudja, hogy milyen
szörnyű vérengzések történtek a ma-
gyar fővárosban is. Imádkozzunk ér-
tük mindannyian és mindenütt, hogy
mentse meg szülőhazánkat a a har-
cok, vérengzések borzalmaitól és
hogy adja vissza a magyar nemzet-
nek és népének, békés szabadságát!

1000 KALÁSZ

Spurgeon böles mondásait, — mint annak
idején jelentettük is, — Rev. LANT EMIL
magyarra fordította és ezen a címen jelen-
tette meg. Rev. Lant címe: 6113 White
Ave, Cleveland, O. Aki néki ír, még mindig
kaphat értékes művéből, de az E. H. szer-
kesztősége útján is megszerezheti.

Igyekszünk Rev. Lant fordításaiból, —
amikor csak lehet. — "mintát" közölni.

REMÉNYSÉG. A reménység kert-
jében terem a győzelem babérja, az
elkövetkezendő öröm rózsája és a
közelgő békesség liliuma.

Semmi sem jogosít annyi remény-
re, mint a töredelmes bűnbánat és —
az imádság.

Az imádság még a sirhanton tul is
meggyújtja a reménység mécsesét!

HULLÓ LEVELEK

ŐSZRE fordult az idő s már a tél
is utban van. A fák üde, zöld levele-
it végig simogatta az ős lehellete,
itt a levélhullás ideje. Mily rövid idő
alatt hullanak le a sárgult falevelek
s mily hamar jó el a tél, hogy fehér
hószemfödelet borítsa a kihalt tá-
jakra. Te, ki még remélsz sok év so-
rát, — lásd: alig hogy megkezdődött
a nyár, itt van az ős s alig hogy süt-
kérezett az érlelő napsugarakban a
fü, fa, virág, hervad már valameny-
nyi; az a nyári napsugár, amely me-
legítette, most minden hervadásnak
indult. Te, aki az élet tavaszán vi-
rulsz, nézd, mily hamar eljött ta-
vasz, nyár után az ős és sárgulva
hullanak le a levelek, amelyek a tá-
vasszal még fakadó bimbók voltak-

A levelek hullásában, őszi szél zu-
gásában szól hozzánk az Ur. S a hal-
dokló természetben, a halált példáz-
za előttünk. Azt a halált, amely a ta-
gok mozgásának, érzékek működé-
seinek, a vérkeringésnek megszüné-
sét jelenti, amelynek beálltával meg-
szűnik a testi életműködés, megszű-
nik a sziv dobogása. Azt a halált, a-
mely után a mi porsátorunk is, mint
hervadt falevél, leroskad, le hull és
ráborul a szemfedő, a sir éjjele, mint
hervadt falevélre a hó fehér szem-
födele s a tél hosszú éjszakája.

Az alkalom, az időszak mind azt
hirdeti nekünk, hogy jön a halál. Az
Ur figyelmeztet bennünket, a termé-
szet nyitott könyve és a szent ígéje
által, hogy el ne felejtkezzünk éle-

tünk utolsó napjáról, amely sokak részére, váratlanul érkezik. A jólét és öröm virágos mezején haladó egyén nem szeret gondolni arra, hogy ez az élet s vele együtt a jólét és öröm, nem tart örökké. A rossz sorsban élő, az örömtelen napokat kóstoló hitetlen, hamar csügged s a jelen fájdmával elfoglalva, nem látja szabadításának napját.

Azonban látunk okos, érző keresztény szíveket is, akik a nagy természet kebelén járva, munkálkodva, — észreveszik a sárgult falevelek hullását s az őszi tanítása nyomán elertünődnek a mulandó emberi sors fölött. Meghallják Istennek ígését s megértik a kétféle tanításban az Ur szavát. Az isteni vezérlő kegyelem segítségével mind több tökéletességre jutnak gondolatban, érzésben és jócselekedetben. De vannak szenvedés-sújtotta bánkódók is elegenden, akiknek az isteni kegyelem, számukra is nyújt vigasztalást.

A hervadt levelek hullása, az őszi természet, a testi halálunkat példázza. De nem példázhatja és nem is példázza lelki halálunkat. A test a por, az anyag és a lélek törvényei, természete egymáshoz nem hasonlítanak, sőt mindenütt azt látjuk, — hogy egymással ellenkeznek.

Az anyag egy helyhez kötött, onnan el nem mozdul, hacsak valami külső erő nem hat rá. A kövek elporlódhatnak, fű, fa, virág, porrá lésszen és felkapja a szél. De nem így a lélek! Ez szabadon repülhet, a gondolat által, vissza szállhat a múltba az emlékezet által; előre nézhet a élő hittől és jóreménységgel. És végül, mint Istentől jött, úgy Istenhez tér vissza. A mi testünkben is csak addig van élet, míg a lélek benne lakozik, azután csak élettelen por lesz belőle.

Nem példázza a hervadó levél, az őszi természet, a testi halál örökké tartóságát sem. Mert csak ideiglenesen, ősztől tavaszig tart a természet halála is. Tavasszal fű, fa, virág újra éled. Azt mondja ez a példa: újra élünk mi is. De már erről minden példánál, minden tapasztalatnál

világisabban tesz bizonyosságot a mi hitünk. Az a hit, melyet Isten az emberi szívekbe oltott eleitől fogva, de amelynek kinyilatkoztatására és bizonyosságául, az Ur Jézus Krisztust e világra elküldötte. Az a hit, mely — "oly dolgoknak valóságok, amelyeket reménylünk és amely dolgok látnak, azoknak bizonyos mutatójok." (Zsid. 11:1.)

A hitetlennek pedig, miután nem lévén hite, nem lehet egyetlen vigasztaló gondolata sem a hervadó természet látásakor; örök halált, örök megsemmisülést lát, nem reméli örökéletét. De hiába is remélné, mert hit és jócselekedet nélkül, — örök kárhozat vár rá.

Az istenfélő embernek pedig a halál: csendes álom, nyugodt lehullás a földi élet fájáról. Az őszi hervadás példázza előtte testének ideiglenes halálát. Hitének világánál látja a feltámadást és az örök életet. A jó Isten a végső diadalmat csak azoknak adja, akik érdemesnek tartják küzdeni az Igazságért, mert hisznek a feltámadásban és az örökéletben.

—Faze—

Aggmenházunk Rovata

Vezeti: Petre M. Adalbert lelkész

Szerezzünk örömet Aggmenházunk lakóinak!

TÖBBSZÖR voltam Aggmenházunkban, amikor valamelyik gyülekezetünkben megérkezett egy-egy csomag. A volt detroiti gyülekezetből, több ízben magam is vittem egy-egy kocsis csomagot, amit gyülekezetem tagjai hordtak össze a templom helyiségébe. Az életben láttam sok örvendező embert, felnőttest és gyermeket, de soha nem láttam olyanokat, akik jobban örvendeztek volna, akiknek szemei örömtől jobban csillogtak volna, mint egy-egy ilyen alkalommal a mi kedves öreg testvéreinknek. Azt gondoltam, — hogy ezt a kedves, örömet szerző jóteknokodást tovább kell gyakorolnunk.

A legalkalmasabb időszak erre a Hálaadásnapja és a szeretetnek nagy ünnepe, a Karácsony. Mind a két ünnep gyors léptekkel közeledik s már most kellene gyülekezeteink pásztó-

rainak és diakónusainak gondolni arra, hogy örömet szerezzünk kedves, öreg testvéreinknek Aggmenházunkban.

Az örömszerzésnek többféle módzatai vannak. Központi és nyugati gyülekezeteinkben már most fel lehetne állítani egy felirattal egy kosarat, vagy papírból készült ládát és föl lehetne szólitani tarjainkat arra, hogy hozzanak össze cukrot, kávé, rizst, kakaót, lisztet. Szóval, a gyümölcsfélét kivéve, mindenféle olyan élelmiszert, amire csak gondolni lehet. Aztán, — amikor együtt van az örömszerző adomány, valaki a gyülekezetből meg hozza azt az áldozatot, hogy kiszállítja azt az Aggmenházba.

A keleti és messzeeső gyülekezeteink tagjai pedig megválthatják csomagjaikat pénzzel. Pl., ha valaki egy fontkávé szeretne küldeni, elküldi, illetve átadja a gyülekezet diakónusának azzal az utasítással, — hogy azt az ő nevében, küldje el az Aggmenház lakóinak. S mikor már mindenki átadta annak a csomagnak az árát, amit szeretne az Aggmenházba küldeni, — a megbízott diakónus egy összegben elküldi az Aggmenház igazgatójának, ki aztán azt a gyülekezet szeretet adománjaként nyugtázza.

Ha egyesek külön akarnak megemlékezni és örömet szerezni öreg Testvéreinknek, azt is megtehetik csomagküldéssel, vagy pénzbeli adományokkal. A fontos dolog az, — hogy valamilyen módon megemlékezzünk kedveseinkről és — örömet szerezzünk nekik.

Testvérem, ki ezen sorokat olvasod, határozz és lépj a cselekedetek mezejére. Kérdezd meg a lelkipásztort, hogy mi a gondolata és terve ebben a tekintetben?

Szerezzünk örömet Aggmenházunk lakóinak!

A MÉHECSKE, a virágok kelyhéből szívja a mézet; a pók nem gyűjt virágnedűt és . . . mégis hosszú fonalat fon. Ehhez hasonlóan, a képmutató is öntelt érényeit önmagából meríti, horgonyát a maga üllőjén kovácsolja és annak kötelét is saját maga sodorja. — Aki egy kezében garast szorongat és a másikban harsonát fog, az . . . szabályos képmutató!

IRODALMI NAP, – 1956, NOVEMBER HÓ 11-ÉN!

A PRÉDIKÁTOROK
Évközi Konferenciája

Nov. 14-15, 1956, Dayton, O.

JELIGE: "MI AZ URNAK SZOLGÁ-
LUNK." — Józsué 24:15b.

SZERDA D. E.

- 9:00 Imaóra, vezeti Rev. Balogh István,
Dayton, O.
9:15 Elnök és Házigazda üdvözlete: Rev.
Bretz elnök és Rev. Vér, házigazda;
9:20 Tartunk lépést szellemi tőren is
korunk előhaladásával. — Rev. Balla
György;
10:00 "Mi a legjobb módszer a tagok meg-
tartásában. — Rev. B. W. Molnár;
Rövid eszmecsere s hozzászólások;
10:45 "A lelkipásztori hivatás a Biblia fé-
nyében." — Rev. Major Mihály;
Rövid eszmecsere és hozzászólások;
11:45 Prédikáció — Rev. Lehman János;
12:00 Ebéd szünet.

DÉLUTÁN:

- 2:00 Imaóra — Rev. Attila Tivadar;
2:15 "A Lelkipásztor anyagi és szellemi
állapota," a Life magazin alapján, elő-
adja — Rev. Bógár J.;
3:17 A Szövetség Bel- és Külmissziójá-
nak áttekintése;
4:45 Prédikáció — Rev. Bikacsán Wal-
ter;
5:00 Szünet;

ESTE:

- 6:00 Vacsora;
7:00 Missziói földek feletti eszmecsere..

CSÜTÖRTÖK D. E.

- 9:00 Imaóra, vezeti Biró Mihály Jr.; ..
9:15 1. Titkári jelentés, 2. Elmaradt ü-
gyek, 3. Új ügyek megtárgyalása;
10:15 "The Church that Can Best Serve"
Az Egyház leghatásosabb szolgálata" —
Rev. W. Tatter;
10:45 "A Time for Action." A cselekvés i-
deje — Rev. Petre Gábor;
12:00 Ebéd és bucsuzás.

Minden lelkimunkást szeretettel kér a
Program Bizottság, hogy szerda reggel 9-
óra, vagy előbb, pontosan jelenjen meg
és úgy intézze dolgát, hogy a gyűlés zárá-
sága ott maradjon. Fontos dolgaink van-
nak. Vegye minden lelkimunkás komolyan
ent a felszólítást!

A Bizottság nevében:

Rev. BRETZ EMIL elnök

A KANADAI baptisták lapja 100-
esztendő. Lapjuk neve: "The Cana-
dian Baptist. Száz évvel ezelőtt "The
Christian Messenger" néven indult

el missziós útjára. Nagyon szép e-
redménnyel szolgálta az ontáriói és
általában a keleti részekben lakó ke-
resztényeket és alig 15 éve, hogy ne-
vét "The Canadian Baptist" névre
váltottatta. Valószínűleg okkal és
joggal.

V. P.

TÁJÉKOZTATÁS
A SZÖVETSÉG GYÜLEKEZETEI
SZÁMÁRA

SZÖVETSÉGÜNK dédelgetett sze-
retet-intézményeiről kívánok szövet-
ségünk tagjaihoz néhány sorban, ...
helyzetképet adni. Azért adok csak
most jelentést, mert csak tegnap, —
október 11-én kaptam az értesítést,
hogy ajánlatunkat az eladó elfogad-
ta.

Nem új gondolat Menházunk át-
helyezésének gondolata a szövetség-
günk előtt. Három elgondolás volt:

1. Maradjon a régi, megszokott
helyen, ahol van és ott építkezünk.
2. Helyezzük át Ohióba, Cleve-
landhoz közel, (ez az én ajánlatom
volt) ahol a magyarság nagy többsé-
ge él, és ott építsünk egy korszerű
menházat, és éljenek ott idős test-
véreink azon klíma alatt, amelyet
megszoktak és ami a hozzátarto-
zókhöz közel van.

3. Helyezzük át a Menházat Flo-
ridába, a meleg éghajlat alá. Cleve-
landban tartott konvenciónk amel-
lett döntött, hogy Floridába helye-
zzük át a Menházat.

Rev. Balla testvér, a helykereső
bizottság nevében, jelentést tett ar-
ról, hogy egy nagyon szép helyet ta-
lált Palm Bay közelében, Floridá-
ban. A konvenció megbizta Rev.
Vér, Rev. Attila testvéreket és cse-
kéységemet az ajánlott birtok meg-
tekintésével és annak megvételével.

Ezt a hármass bizottságot Vancha
testvér levitte a birtok megtekinté-
sére, ahol hozzánk csatlakozott Rev.
Balla testvér is. A birtokot, általá-
nosságban szépnek és alkalmasnak
találtuk a mi idős testvéreink szá-
mára, de arról értesítettek bennün-
ket, hogy közben eladták. Néhány
más helyet is megtekintettünk, de

nem találtuk alkalmasnak és így e-
redménytelenül tértünk vissza.

Szeptember 14-én kelt levélben, a
bizottság tagjai arról értesültek, Mr.
Ellwood ügynöktől, hogy a birtokot,
egy három ákernél kisebb telek visz-
zatartásával, a tulajdonos átadja
42-ezer dollárért.

Az Indiana Springs Ranch Farm
leírása:

PALM BAY határában fekszik 48
acer szárazföldi terület, az 1. szá-
mu állami uttól 1/2 mérföldnyire. A
birtok tele van narancs és egyéb dé-
li gyümölcsfákkal, valamint hatal-
mas diszfákkal. A birtoknak több, —
mint 1000 láb vízfrontja van, az Indi-
an rivernél. Van egy kényszer gyógy-
forrás, amelyből 50,000 gallon víz
ömlik óránként. (Nem mi mértük
meg.) Továbbá: van rajta négy épü-
let. Egy 5-hálószobás, két fürdőszobá-
val, nappali szobával és egy nagy
zárt porch. Továbbá van egy négy-
hálószobás épület, egy másik 4-há-
lósobás farmi ház és végül: egy ga-
rázzsal kombinált 40X40 láb szer-
számház. A legközelebbi nagyváros
Melborne, mintegy négy méle-re van
a birtoktól.

A helyvásárló bizottság tehát így,
újából értekezett az ügyben és a kon-
venció kívánsága szerint, megvette a
birtokot és a vagyoniügyi bizottság
elnöke aláírta az ideiglenes szerző-
dést. A következő lépéseket már a
két szakbizottságnak, nevezetesen:
t Menház és a vagyoniügyi bizottság-
nak kell elvégezniök.

Imánk az, hogy adjon az Ur böl-
csességet féltőn szeretett intézetün-
ket, Isten akarata szerint, kedves, i-
dős testvéreink javára, áthelyezni.
Az idők változnak. A világ fiai ma is
eszesebbek sokszor, mint mi . . . a
gyorsan haladó világban. Fogjunk
össze, emelkedjünk önmagunk aka-
rata fölé, az Isten akaratának lég-
körébe és legyünk megértő szere-
tettel az Ur ügye iránt. Támogassuk
a szakbizottságot munkájában, és a
jövő kornak megfelelő, alkalmas
menház fogja hirdetni Szövetségünk
áldásos munkáját, Isten dicsőségé-
re, a jövő nemzedéknek.

BRETZ EMIL
a Szövetség elnöke

SZEREZZEN EGY ELŐFIZETŐT AZ
EVANGÉLIUMI HIRNÖKNEK!

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

HALLOD-E, TESTVÉREM?

“Akinek füle van a hallásra, hallja . . .”
— Jézus.

ÉRZÉKEINK között Istennek egyik legnagyobb ajándéka a halló képességünk. Enélkül teljesen lehetetlen volna az emberi élet. Mily nagy áldás, mily nagy szerencse, hogy füleinkkel felfoghatjuk az egymáshoz intézett hangot, a zenét s a természetben előforduló különféle hangokat, amelyeket Isten csodálatosan megteremtett. Mily szerencsétlen az az ember, akinek vannak ugyan fülei, de azok süketek minden hang felfogására és megértésére.

A belső lelki emberünknek is éppen úgy megvannak az érzékei, mint a testi embernek. Az is lát, hall, érez, szagol és tapint. Ha ugyanezeket az érzékeket valami külső, bűnös hatás meg nem rontotta! — Mert tudnunk kell azt, hogy az Ur szavai szerint, a sátán e világon széjjel jár, minden faj és nép között s keresi azokat az embereket, akiket megrothat. Az Isten népét keresi, nem a világban élőket, akik lelki érzékeiket már régen elvesztették. — hanem azokat az Istenfélő embereket, akik rendelkeznek a lelki érzékekkel. Rendesen nem egyszerre fosztja meg az ördög az embereket ezektől az Istenadta ajándékoktól, hanem csak lassán, egyenként rabolja el azokat. Észre sem veszi a megrabolt, hogy

rabló járt az életében, de . . . észreveszik mások a megraboltak életéből, hogy a lelki érzékek hiányoznak.

Az érzékek között a legfontosabb a hallás. Az Ur Jézus és apostolai is gyakran hivatkoznak erre a belső lelki érzékre: a “lelki fül” hallására. Mily szerencsések és egyben boldogok azok az emberek, akiket Isten megajándékozott a lelki érzékekkel és mily szerencsétlenek azok, aki elvesztették vagy akik soha az életben nem rendelkeztek azokkal.

Szövetségi életünkben hivatkozunk a hallás érzékére az Ur Jézus szavaival: — “Akinek füle van a hallásra, hallja . . .” Halljon mit? Irodalmunk nagyon nehéz megpróbáltatások közé került. Az újabb áremelkedések, munkabér, stb. sodornak abba. Hogy e próbák között is megálljuk helyünket s irodalmunkon keresztül is hirdessük Isten országát, a mindig készenálló népünk jóakarata és jóindulatára támaszkodunk.

Az utóbbi számokban többször irtunk kiadványaink, a lapjaink helyzetéről s a mostani számban is, Szász pénztáros Testvérünk részben ismerteti a helyzetet s felhívja a figyelmet az irodalmi napra: **NOVEMBER 11-RE.** — Szerkesztőnk is, egy hosszabb cikkben megemlékezett a múlt-számban erről, hangsúlyozva az irodalmi napunk fontosságát. Ezt a napot nagyon áldásosan meg lehet tartani, szép programot lehet előkészíteni és, ha szükséges, rögtönözni. Vajjon van-e szívünk, lelkünk, mellyel meghalljuk ezeket a felszólításokat? Nem hinném azt, hogy lelki érzékünk illetve: lelki hallásunk annyira megromlott volna, hogy konvenciónk határozatát és ezeket a kiáltásokat, figyelmen kívül hagynánk!

..Tartsunk minden egyes gyülekezetben **IRODALMI NAPOT november hó 11-én, vasárnap!** . . . és segítsük irodalmunkat életben maradni!

ISTENTELEN ÉRDEKEK

“Ebből a mesterségből van a mi jólétünk”
Apt. Csel. 19:25.

VALAHÁNYSZOR átolvasom ezt a történetet s ebben figyelemmel kísérem az efézusi Demeter ötvös fájdalmas feljajdulását, — mindannyiszor lelki szemeim elé tárul modern világunkban, sokszor . . . még a jó keresztyének által is fönntartott és támogatott istentelen üzlet, aminek alapját tisztán a mulandó anyagi érdekek képezik.

Demeter ötvös elgondolása szerint, Pál apostol vallása kárhoztatandó volt éppen csak azért, mert az tönkretenni látszott egy olyan virágzó ipart, amelyből az egész városnak anyagi jóléte függött.

Nem az a fontos a mai korban sem sok ember szemében, hogy jó-e, áldásos-e valamilyen intézmény, vagy vállalkozás az emberiségre, hanem inkább az a fontosabb, hogy annak a vállalkozásnak vagy

üzletnek sötét árnyékában, védelmet és hasznót találjanak.

Képesek minden legnagyobb isteni igazságok és eszmék ellen harcolni s a mindig könnyen megmozdítható tömegeket felingerelni azok ellen, akik azokat az igazságokat képviselik. Így történt Efesus városában, amikor Isten képviselői ellen fordult az egész város, azt kiabálva esztele-nül: “Nagy az efézusi Dianna.”

Isten népének, a keresztyén gyülekezeteknek, soha sem szabad megalkudni a bűnnel; soha nem szabad érdekből szem hunyni olyan dolgok fölött, amelyek lelki kárt okoznak Isten gyülekezetében. Ezüst szobrocskákért ne áldozzuk fel soha Krisztust, henem maradjunk hűségese Istenhez és az Ő tiszta tanításaihoz még akkor is, ha elveszítjük a modern kor Demeter ötvöseit, kik az anyagi javakat teszik elsőb helyre. Még akkor is, ha az anyagiakban kárt szenvednénk. A jó Isten többszörösen visszaadja a veszteséget és előhaladást az Ő népének.

Ezt a nagy igazságot mutatja Pál apostol és társainak esete. Efézusban erős keresztyén gyülekezet alakult s összetört a nagy bálványtemplom s a bálványimádók, Demeter ötvössel együtt, elveszttek.

Az élő Isten nem csufoltatik meg!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STĚG
69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG pénztárosa:

RICHARD STEG
6953 — 150th St.,
Long Island, N. Y.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG pénztárosa:

Mrs. Barbara KURTZ
252 Brook Ave.
Passaic, New Jersey

Kik Részesülhetnek Az URVACSORÁBAN?

ERRŐL a fontos tárgyról kellett volna előadást tartanom Cleveland, O.-ban, szeptember 29-én megtartott diakónusi konferencián. Sajnos, — noha utolsó percig reméltem, hogy valamiképpen megjelenhetek a gyűlésen, — körülményeim nem engedték meg, hogy jelen legyek. Mulasztásomért itt, ezen a helyen, kérek bocsánatot testvéreimtől, akik e fontos megbízatással megtiszteltek. De itt, lapunk hasábjain közlöm előadásomnak szemelvényeit.

TAGADHATATLAN, hogy — ez a kérdés: Kik részesülhetnek az Urvacsorájában, vagy kiknek osszunk, vagy adjunk Urvacsorát? — gyülekezeteink régi, alapító és sokáig fentartó tagjai között, s a fiatalabb generáció némely tagja között is, — lelki nyugtalanságot idézett elő, látva és tudva azt, hogy gyülekezeteink némely fiatalabb lekipásztora, bevezette több helyen a nyilvános, vagy angolul: az "Open communion" szolgálatot. Hogy ez a gyakorlat helyese vagy nem helyes, bibliai vagy Biblia ellenes-e, előadásomban majd — meg fogjuk látni.

Dr. Rouschenbusch A., a híres német tanár előadását olvastam az Urvacsorájára vonatkozólag, aki világszerte elismert nagy teológus volt. Előadásában a következőket mondja: "Az Urvacsora, az Ur Jézus szenvedésének és halálának emlékünnepe, mely sok, mély és életteli emlékképet foglal magában." A kenyér az Ur Jézus Krisztusra, a mennyi kenyre mutat, aki a földbevetett mennyi buzának, az áldott magva. (János E. 12:24.) A kenyér megtörése az Ur Jézus Krisztus testének megtöretésére mutat, amelyről az Ur így szólott a zsidóknak: "Rontsátok le a templomot és én harmadnapra, újra felépitem azt." Az egy kenyérben való sokak élvezete pedig azt jelenti, hogy azok a keresztyének, akik Krisztusban élnek, mint a szőlővessző a tőkében, egy lelki ételben részesek s egy szellemi testet képeznek.

A bor az Ur Jézus Krisztusra mutat, mint az igazi szőlőtőre, a Vele való belső összeköttetésre és az emberi léleknek az abból kifolyó mindennapi állandó életerőre. (Ján. 15:1-8.) A bor kitöltése az Ur Jézus vé-

rének kiomlását, annak itala, — úgy mint a kenyér étele, — azt mutatja, hogy amiképpen az ember teste a rendszeres étkezés által megerősödik, úgy a lelke az Ur Jézus Krisztusból kifolyó életerő által naponta táplálkozik és ezáltal, a keresztyén élete megerősödik.

Az Urvacsorája, a megtért embereknek Krisztussal való áldott közösségre és a hívőknek egymással való közösségére mutat. Áldott gondolat az, hogy világszerte a kisebb és nagyobb hívő gyülekezetekkel, a különféle kisebb és nagyobb testületekkel, egyek vagyunk az Ur Jézus Krisztusban. Az Urvacsorája ezt a gondolatot hozza haza a hívő embernek lelkében. De rendesen felfris-

A JUBILÁNS NEW YORKI GYÜLEKEZET PÁSZTORA ÉS NEJE

Rev. BALLA György

Mrs. G. BALLA

síti, megleveníti az Urvacsora vétele az Istenfélő embereknel azt is, hogy a keresztyén gyülekezet egy szellemi testet képez s az Ur Jézus Krisztus Egyházának tagjai, az egész világon, minden faj között, — egymással is egyesült egy közös, világot mentő munkában.

Tehát az Urvacsorája a közösség vacsorája az Ur Jézus Krisztusban és Krisztus által. Az említett előadó tanár erre vonatkozólag, mondja: "Mivelhogy a küzdő és küzdött gyülekezet egy szellemi testet képez, illő, hogy az Urvacsoráját kezelő prédikátor, a keresztyéni közösségről beszéljen és a tagokat a szeretetre intse, ilyen ígék alapján. Kor. I. 12:13

Az elmondottakból következik, — hogy nagy jogtalanság olyanokat engedni az Urvacsorájához, — akik nyilván megtéretlenek. Jogtalanság ez maguk a lelkek ellen, amennyiben őket azon csalogó gondolat táplálja, hogy ők is keresztyének és Isten gyermekei volnának, holott még nem azok, hanem csak lehetnek, — mondja a tanár.

Éppen az által vannak visszatartva sokan a komoly keresztyéni élettől, hogy sok helyen úgy bánnak velük, mintha már keresztyének volnának. Az Urvacsorája szellemi étel amit csak olyan emberek élvezhetnek, akik ujonnan vannak születve. Máskülönben csak egy külső vallásos szokás marad, mely semmit sem jelent az olyan embernek, akinek lelki élete nincsen. — "Ha olyannak nyújtjuk, ki még a bűnben holt, annyit teszünk vele, mintha egy holt embert kenyérrel és gyümölcscsel kínálnánk meg. Ez által megszenteltelenítettük a szellemi étel s az Ur Jézus szavai szerint (Mt. 7:6), az ebeknek hányjuk a szentet és gyönyögt a disznók eleibe, amelynek nem csak azon elmaradhatatlan következménye lesz, hogy a disznók megtapodják a lábaikkal, hanem az is, hogy azok ellen fordulnak, akik ezeket nekik adták és megszagatták őket, — mint ez manapság sok helyen látható," — nagyon találóan írja a tanár ur.

Megtéretlen és ujjászületetlen embernek az Urvacsorájához való bocsátása és az abban való részesülése, vétek a megtértek és ujjászüle-

tettek ellen is, mivel . . . megzavarja náluk azt az egészséges bibliai hitet és felfogást, hogy ők a Krisztusban egyek és együtt, Krisztus által egy lelki testet (gyülekezet) képeznek. Így hiányt szenved részükre az UrvacSORA által nyert Isten kegyelmének áldása is.

A megtéretlen embereknek az UrvacSORájához való bocsájtása bűn, az apostol intelmei szerint is. (Kor. II. 6:14-18.) Figyelemre méltó az itt idézett igében: "Mert mi szövetség van igazságnak és hamisságnak? — vagy közössége a világosságnak a sötétséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Beliállal? — vagy mi köze a hívőnek a hitetlenhez?"

Szükséges, hogy minden UrvacSORA vétel alkalmával megerősödjének a hívő keresztyének abbani hitükben és meggyőződésükben, — hogy nagy bünt követnek el azok az egyházak, amelyek hívőt és hitelent egyaránt az UrvacSORájához bocsátanak.

Dr. Rauschenbusch tanár előadásának még egy pontját közlöm:

"Az UrvacSORázást meg kell, hogy előzze a keresztség, vagy alámerítés, — amit mi, baptisták, Biblia keresztségnek nevezünk. Ha mindenben . . . rend tartandó, akkor az Ur Jézus halálának megünneplésénél is. Van ugyan minden keresztyénnek joga az Urasztalához járulni, de csakis az igazi rendben. Ehhez pedig tartozik az is, hogy először alámerítkezzenek. A tanítványok mind alámerítkeztek és azután vették az UrvacSORát. (Lk. 7:29.) Az apostolok, ha valamely városban megjelentek, először prédikálták az Evangéliumot, azután alámerítették a hívőket és csak azután vették magukhoz az UrvacSORáját.

Ez korunkban nemcsak a baptisták tana, hanem minden keresztyén egyházé is. Soha sem ad egy lutheránus, vagy református hittérítő UrvacSORát senkinek, míg meg nem keresztteli, (vizzel meg nem hinti.)

"Tegyük fel, — mondja a tanár, — hogy egy született kvékker, át akar na térni a lutheránus vagy református vallásra és ottan UrvacSORához járulni. Nemde nem mondják-e meg neki eltöb, hogy kereszttelkezzék meg? Egész természetes. Mi, baptis-

ták sem cselekszünk másképpen. Ha egy alá nem merített hívő óhajtana velünk UrvacSORát venni, ne vonjuk meg tőle, de először meg kell értetni vele: Szívesen látunk az Ur asztalánál, de előbb felhívjuk figyelmed az alámerítés elfogadására. Szóval, — folytatja a tanár, — úgy az Ur Jézus Krisztus, mint apostolainak eljárása és példája, és a minden idő és helybeli keresztyéni tudat is oda vezet vissza minket, hogy a keresztséget, (alámerítést) az UrvacSORA előfeltételének tekintsük."

Befejezésül felhívom a figyelmet arra, hogy igen-igen veszélyes dolog eltérni bármiben is az új-testamentum tiszta tanításától. Értékes és érdekes érvelések és véleményeket vonultatnak fel jószándékból és jóakarattól azok a lelkipásztorok, akik hívei az UrvacSORA nyilvános kiszolgáltatásának, — de ha az Ur Jézus és apostolai tanításával alátámasztani nem lehet, — akkor azok olyan emberi vélemények és érvelések, amelyek akármilyen áldásosnak is mutatkoznak, — kárára vannak a Krisztusban élő hiveknek és Krisztus anyaszentegyházának. Hozzátennünk valami emberit a Szentíráshoz, vagy valamit abból elvennünk, erősen tiltja a Mindenható Isten.

A demokratikus berendezkedésünk és határtalan szabadságunk egyik kilengése az, hogy minden gyülekezet önálló s úgy gyakorolja vallásos életét, ahogy azt a legjobbnak látja, de . . . az Ur nem engedi meg egy gyülekezetnek sem szabadságát úgy gyakorolni, hogy abból lelki testvéreinek lelki vesztesége és hanyatlása legyen!

Mi egyek vagyunk az Ur Jézus Krisztusban. Az Anyaszentegyház feje az Ur Jézus Krisztus s mi megtért és újjászületett emberek, ennek a testnek, élő tagjai vagyunk. Lelki életünket külön-külön, valamint együtt a Krisztusban, Istentől hívattva vagyunk úgy élni, hogy egymást ne botránkoztatassuk meg, hanem a Krisztus tanításai alapján, — mert csak így lehetséges! — a Krisztus testében (anyaszentegyház) — úgy foglaljuk el helyünket, hogy egymásnak, — a test tagjainak, — és Jézus Krisztusnak, a test fejének áldására és építésére éljünk. Emeritus.

Kezeiket Megerősítették a Jóra . . .

"Jertek, építsük meg Jeruzsálem kőfalait és ne legyünk többé gyalázatul." — Nehémiás 2:17.

ILYEN nagy szavakkal fejezi ki a próféta, fogságukból megszabadult zsidóknak azt az elhatározását, — hogy építsék meg Jeruzsálem falait. Komoly lelki tanítás van ebben az igében.

Az ítélet és kemény próba átvonult Izrael fölött s Ciruss Perzsia királya, megengedte a hazatérőknek, hogy a régi, vallásos berendezkedéseik alapján, újra kezdjék az életet. Az újakezdésnek ezen lehetőségéről és annak kezdéséről is beszél Nehémiás próféta. Ez az újakezdés a jóra, úgy vette kezdetét, hogy a régen elkövetett tévedéseket és hibákat ki kellett igazítani: Igazi bűnbánatot kellett tartani a népnek.

A hazatért zsidók nem találták meg azonnal a jóra vezető utat. Vártak, de nem cselekedtek. Az elpusztított város, a körülöttük élő népek gunyolódása, csüggedésben és meghasonlott lelki állapotban tartotta a népet. Istennek újabb kegyelme volt szükséges ahhoz, hogy megerősített kezekkel és Istenbe vetett erős hitel, hozzá foghasson az építő munkához. Nagy szüksége volt vezetőre is. A próféta alkalmas vezetőnek bizonyult. Két módszert alkalmazott ebben a munkában:

Az imádságot és a példaadást. Nehémiás imádkozott buzgón nemcsak magáért, hanem az egész népért. Imádságában először is: nem újabb kérelmekkel áll a Mindenható Isten elé, hanem igazi bűnbánattal. Ez az első módszer ma is, ha valamit tenni akarunk. Látni kell, hogy bűnös s méltatlan emberek vagyunk. Amig igazi bűnbánattal s őszinte nyíltsággal Isten elé lépve, nem tisztázzuk az elkövetett hibáink és mulasztásainkat, addig nincsen erőnk előrehaladni munkánkban. Nehémiás tudta ezt s ezért könyörgött először bűneink megbocsátásáért és csak azután kért Istentől segítséget a munkára. Milyen nagy szerencse, hogy Istennek mai népe is megérti ezt! Ha ugyan megérti!

A második módszer, amihez a próféta fordult, a kritikus, nehéz helyzetben az volt, hogy ő maga példát adott a népnek a személyes tevékenységével. Nem parancsolt, mint valami nagyur, hanem a munka élére állott és vezetett. A lelki munkában ma is, minden téren példaadásra van szükség. Ne parancsolgassunk egymásnak messziről s aztán — vonuljunk vissza a tétlenségnek . . .

semmit sem tevő sorai mögé, hanem álljunk a munka élére s mutassunk példát a lelki tevékenységben. A próféta nem azért állott a nép közé, — hogy velük együtt sirjon és keseregjen a multnak romlásai fölött, hanem azért, hogy a népet vezesse a munkában. A buzgó, őszinte ima és a munkára adott példa hatott az elcsüggedt zsidókra és . . . kezeiket megerősítették a munkára.

Mireánk, magyar baptistákra is építő munka vár. A multa való viszszafelelő bűnbánati ima és a példaadás igen-igen szükséges. Az erősebbeknek elől kell járni s meg kell erősíteni a gyengébbeket a jóra. Sion falainak építésében nagy szerepet játszik az irodalom is. Ez nem új előtűnk, mindnyájan ismerjük azt. De örökös feladat részünkre az, hogy az Isten munkájában egymást támogassuk és . . . együtt haladjunk irodalmi munkánk elvégzésében is, . . . hogy épüljön az Isten országa.

Nehémiás példájára, vegye ki minden vezető és minden tag a részét s munkából. Lássuk be, — hogy nem mindig állottunk ebben a szent munkában olyan erősen, amint állnunk kellett volna és . . . példaadással lépünk a cselekvés terére. Ha ezt meg tesszük, lesz örömünk és előhaladás a munkánkban.

November 11-ike legyen az a nap, amikor imádságos lélekkel s kinyitott kezekkel, irodalmunk mellé állunk és munkálkodunk.

Mi már régen nem emeltük fel a lapjaink előfizetési árát, dacára annak, hogy nyomdai számláink megnéhezültek. A Biblia Magyarázónakért háromszor annyit fizetünk most, mint azelőtt s a megrendelőinek fele még mindig nem fizetett érte. Ha meg nem erősítjük a kezeinket a jóra s nem hordozzuk sziveinken az ügyet komolyabban, akkor vagy le kell mondanunk a szükséges könyvecskéről, vagy pedig valamilyen más változtatást kell tennünk.

Testvéreim, november 11-én, ne csak imádkozzunk, hanem példásan cselekedjünk is, s mint hajdan a visszatérő zsidók, a próféta vezetése mellett, erősítsük meg kezeinket a jóra és építsük fel Sionnak lerombolt falait!

— Szász János

OLVASD!

VISSZA

AZ ŐSKERESZTYÉNSÉGHEZ!

Válasz Jámbor László jézustársasági szerzetes lelkész "Az ujmódi apostolok" című röpiratára.

Irta: CSOPJÁK Attila

Befejező közlemény

BAPTISTA VÉRTANUK.

KUKUTYIN

Jámbor László tisztelendő ur röpiratát a következőképen fejezi be:

"Uj hitet hirdetnek a baptisták. De, amíg be nem bizonyítják, hogy őket Krisztus küldte, amíg csodákat nem művelnek és vértanukat nem állítanak, addig szóba sem állunk velük . . ."

Ime, mi bebizonyítottuk, hogy nem vagyunk ujhítűek, hanem az apostoli ősi hitvallást követjük, tehát — krisztusi küldetéssel birunk. Bebizonyítottuk, hogy Isten közöttünk csodákat művel és a vértanuk ezreiből többet megneveztünk az idő feltüntetésével, — így tehát szóba lehet velünk állani, annál inkább, mert a Szentírás alapján állunk úgy a nagy, mint a kisdolgokban; hiszen például, éppen ezért, Jámbor László tisztelendő urat lelkésznek szólítjuk és nem atyának, mert az Ur Jézus határozottan megparancsolta, hogy: "És ne hívjatok senkit atyátoknak e földön, mert egy a ti atyátok, aki mennyekben vagyon." (Szt Máté ev. 23. rész, 9. vers.) A Megváltó nem a testi atyákra érti ezt, hanem azokra, akiket más célból, atyáknak szoktak szólítani. Ez a parancs azért adatott ki, hogy a Krisztus tanítványai fel ne emelkedjenek egymás közt, hanem folyton érezzék a testvéri egyenlőséget. Kicsiny parancs ez, de hogyan lehetünk hivek a nagy dolgokban, ha meg nem tartjuk a kicsinyeket?

Legvégül azt tanácsolja nekünk Jámbor tisztelendő ur, hogy . . . Menjenek Kukutyinba zabot hegyezni."

Szeretettel azt kell válaszolnunk, hogy mi már voltunk Kukutyinban, mielőtt baptistákká váltunk. És lelkünk üdvösségére nézve, tényleg za-

bot hegyeztünk. De már kijöttünk Kukutyinból a Világosság városába.

Zabot hegyezni annyit tesz, mint hijábabaváló, esztelen munkát végezni. Ezt tették közülünk sokan, amikor azt hitték, hogy keresztyének és úgy éltek, mint a pogányok. A vasárnap nem az Ur napja, hanem a mulatozásnak, a dőzsölésnek, tehát az ördögnek a napja volt. Délelőtt, — egy-néhányan, — énekeltünk a templomban, délután pedig daloltunk a korcsmában. Délelőtt szánom-bánommal a mellünket vertük, délután pedig másnak a fejét törtük be, a vagy a kártya-bibliát forgattuk. Néha-néha adtunk a templom előtt ülő koldusoknak egy-egy krajcárt s azután megnyuztuk uzsorával vagy drágítással, embertársainkat. Kidobtunk ezreket dáridókra és sajnáltuk az árváktól, özvegyektől és nyomorgó napszámosainktól a betevő falatot..

A gyónásnál erőltettük magunkat a bűnbánatra, utána pedig megengettük magunknak, hogy egy kicsit hazudjunk, egy kicsit mást meg rövidítsünk, egy kicsit paráználkodjunk, egy kicsit esküdozzunk, káromkodjunk, haragudjunk és gyűlölködünk.

Azt gondoltuk, hogy egy kis templomba való járással mindent jól el lehet intézni, földolog, — hogy a nevünk keresztyén legyen és ellene támadjunk mindazoknak, akik nem tartoznak abba az egyházba, amelybe mi, — ahogy gondoltuk, — beleszülettünk. Azt gondoltuk, hogy a templomban imádkozni kell, kint pedig a maga előnyét és élvezetét keresse mindenki.

De mióta kijöttünk ezen önámítás Kukutyinjából, azóta tudjuk, hogy a mindenható Istent nem lehet megcsalni, hanem az Ő gyermekeihez illő tiszta életet kell élnünk, mert különben az ördögnek szolgálunk és az örök kárhozat zsákmányai vagyunk. Ezt tudva, — a Krisztus szeretete arra szorogat minket, hogy minden emberhez azt kiáltsuk, amit a Megváltó hagyott prédikálni:

"Térjete meg, térjete meg!"

Nem valláshoz, nem szertartáshoz és külsőségekhez, hanem az élő Is-

FIGYELEM!

FIGYELEM!

LAPZÁRTA minden hónap 8-IK és 20-IK napján történik. A cikkeket és missziós jelentéseket, a jelzett dátumok ELŐTT, legalább 2 NAPPAL kell postázni és — minden CIKK, gyülekezeti BESZÁMOLÓ, minden a lap részére szánt anyag, SZERKESZTŐSÉGÜNKBE küldendő.

tenhez térjete, akinek szeretete . . . magához vonz, de ha nem engedünk kegyelme hívó szavának, akkor az Ő igazsága felénk és reánk sujt. Isten úgy szerette a világot, hogy leküldötte egyszülött Fiát, aki testet vett fel a názáreti szüzben: Máriában.

Istennek ez a Teremtő Szava, — mint ember megjelent közöttünk, a mi bűneinket vállaira vette és szenvedve értünk, meghalt a keresztfán. Óh, ember, hát azért vérzett a te Megváltód, azért engedte arculütni és leköpní magát, s azért soroltatott a latrok közé, hogy te ne törődjél a lelked üdvösségével? Azért adta Isten a Szentírást, a bibliát kezünkbe, hogy abba bele se tekintsünk? Azért mondta-e Jézus, hogy: "A szoros kapun menjete be, mert tágas a kapu és széles az út, mely a veszedelemre viszen és sokan vannak, kik azon bemennek. Mert szoros a kapu és keskeny az út, mely az életre viszen, és kevesen vannak, akik azt megtalálják." (Máté ev. 7. rész, 13-14 vers.)

Az életre vezető keskeny utat . . . meg kell találni, abba nem lehet belszülni. A keskeny uton kevesen járnak és azokat a keveseket mindig csufolták, megvetették és üldözték azok, akik a nagy tömeggel, a világ széles útján, a kárhozat felé haladnak.

Óh, ember, mit ér neked, ha az egész világot megnyered, lelkedet pedig elveszited?! Ujjá kell születned az élővitzól, Isten beszédéből és a Szentlélektől. Új emberré kell válnod, hogy lelkeddel, testeddel és egész erőddel Krisztusnak szolgálj. Azt a parancsolatot, hogy szeresd Istent mindenk felett és felebarátodat, mint magadat, be kell töltened! Keresd, keresd az igazság útját, . . . mert aki keres, az talál. Ne bizzad magad másokra, hanem lépj imáid-dal az Ur Jézus Krisztus nevében, — közvetlenül érintkezésbe. Nem betanult, avagy könyvből kiolvasott imával, hanem a te lelkednek belsejéből kitörő sóhajjal és érzületekkel.

Légy Jézusból beoltott olyan fa, amely nemes gyümölcsöket terem a szeretetnek cselekedetei által, hogy amíg testedben vagy, élj Isten dicső-

ségére, hazád javára és embertársaid üdvére, hogy mikor a halál jön, boldogan menj át Üdvöztöd társaságába!

— Csoják Attila

A KÖZPONTI DIAKÓNUSOK ŐSZI GYÜLÉSE

Cleveland, O.-ban.

SOK ÁLDASBAN és örömben volt része a központi diakónusoknak, — szeptember 29-én, Clevelandban, a Shaker téri gyülekezetben, ahol a prédikátorok bevonásával, őszi gyűlésüket tartották meg.

A konferencia elnöke, d. u. 2 óra-kor nyitotta meg a gyűlést, rövid áhitati gondolatokkal, a 133-ik zsoltár alapján. Rövid beszédében, kihangsúlyozta az egység szükségét s annak áldásait. A buzgó és lelkesítő közös éneklést Rev. Kinda Sándor vezette. Két alkalmi, épületes felolvasást tartottak: Rev. Stumpf L. és Rev. Petre Gábor. A gyűlés úgy határozott, hogy mind a két előadás közölve legyen az Evangéliumi Hírnökben.

A Szövetség elnöke, Rev. Bretz Emil, jelentést tett a gyűlésnek a floridai Aggmenházi birtok megtekintése és megvételének ügyéről. Ez ugyan nem tartozik e gyűlés hatásköréhez, de a jelentését csak tájékoztatás szempontjából tette, amit e lapszámban, teljes egészében is olvashatunk.

Délután Rev. Abbott E. tartott egy épületes előadást, amit a gyűlés köszönettel fogadott.

Este magyar és angol nyelven, evangélizáló istentiszteletet tartottunk. Kinda Sándor volt a magyar szónok és Dr. Hull, a Cleveland Bapt. Association titkára pedig az angol szónok.

Ez a gyűlés nagyon áldásosnak bizonyult úgy a diakónusok, mint a lelkipásztorok és a gyülekezet részére. A következő gyűlést 1957 április 6-án tartjuk a Cleveland Fulton roadi gyülekezetben.

Istené legyen a hála minden áldásaiért.

Megbizásból:

— Kovács B. Mihály

AKIK ELMENTEK

WALLINGFORD, CONN.

Október 9-én temettük el Giret Borbála testvérnőnkét, ki hosszas betegeskedés után, csendesen elaludt.

Nem mindennapi eset volt testvérnőnk halála. Vasárnap reggel, szokása szerint, eljött a templomba, az imaórára, csendes imáját elmondta, azután csendesen felült a padba és pár perc multán abban, örökre elaludt és az Urnál nyitotta ki újból a szemeit.

Testvérnőnk élt 74 évet. Szép, nagy család vette körül a koporsót és a rokonok. Az Ur vigasztalja meg a megszomorodott szíveket.

— Chatári Mihály

LATOMÁS ÁLOMBAN.

SOK NÉPEK jöttek egymás után és mindegyiken hosszú, fehér ruha volt. És — szót hallottam, ami ezt mondta: Amikor eljövök, ruhátok legyen. — II. Kor. 5 r. 2-ig — "I g xesauetj: 'A g időben nagy nyomorúság lesz. Jelenések 6 r., 9-11-ig és Márk 13 r., 19 és 20 versei. De a fő, hogy az Ur Jézusban maradjunk meg: Máté 24 r., 12-13 versei.

És a fehér ruhánkat be ne mocskoljuk a bűn és a hitetlenség következtében, — mert az utolsó időben a bűn és a hitetlenség nagy mértékben fog uralkodni. — Jel. 12 r., 12 v. — Péter I. 5 r. 8. verse.

Mert tiszta fehér ruha nélkül, nem állhatunk meg az Ur előtt. — Máté 22 rész, 11-14-ig.

— Cziráky Gyuláné tv.-nő

AZ IGAZAK az örökkévalóság mezőin szántanak és olyan magot vetnek, amelynek gyümölcse mindörökre megmarad. Az istentelenek a vizen vonnak barázdát és jóllehet, azok fényes csikot hagynak maguk után, a hullámok mégis hamar eltemetik és helyüknek nyoma sem marad!

NOVEMBER 11: IRODALMI NAP!
Tartsa meg lelkesen, áldozatos érdeklődéssel, minden gyülekezet!

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrose 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.